Lieta Nr.A42555409
A00443-10/34

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2010.gada 28.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese L.Apšeniece,

piedaloties pieteicēja – *J.S.* pārstāvei *B.M.*,
atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes – Jelgavas pašvaldības policijas pārstāvēm *G.G.* un *I.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.S.*, personas kods */personas kods/*, pieteikumu par Jelgavas pašvaldības policijas priekšnieka 2008.gada 11.decembra lēmuma Nr.1239 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 22.augustā plkst.21.50 Jelgavas pašvaldības policijas (turpmāk arī – atbildētājs) Satiksmes uzraudzības nodaļas vecākais inspektors *J.S.* (turpmāk – pieteicējs) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.ZZ504792 (turpmāk – protokols) par to, ka viņš 2008.gada 22.augustā plkst.18 Jelgavā, pilsētas administratīvās teritorijas publiskajos ūdeņos Lielupes upē, pretī Bērnu un jaunatnes sporta skolai brauca ar ūdensmotociklu „SEA DOO RX", valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – ūdensmotocikls) virzienā pa straumi, būdams alkohola reibumā.

Ar Jelgavas pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka 2008.gada 29.septembra lēmumu Nr.D-39/504792 (turpmāk – sākotnējais lēmums) konstatēts, ka pieteicējs pārkāpis Ministru kabineta 2005.gada 1.marta noteikumu Nr.158 „Noteikumi par kuģošanas līdzekļu satiksmi iekšējos ūdeņos" (turpmāk – Noteikumi Nr.158) prasības, tādējādi izdarot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 117.^{7}panta otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 200 apmērā, atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības un atpūtas kuģa vadīšanas tiesības uz diviem gadiem un uzdots samaksāt Ls 11 par alkohola koncentrācijas konstatēšanas pārbaudi.

Ar Jelgavas pašvaldības policijas priekšnieka 2008.gada 11.decembra lēmumu Nr.1239 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[1.1] Pieteicēja pārstāves iesniegtajos *O.T.*, *D.L.* un *E.Š.* iesniegumos norādītais neatbilst reālajiem faktiem, jo *D.L.* un *E.Š.* atbildētājam sniegtajos paskaidrojumos norāda, ka neko no iesniegumā teiktā viņi vairs neatceras. Savukārt *O.T.* ir pieteicēja draudzene, pie kuras pieteicējs faktiski dzīvo.

[1.2] Pieteicējam pamatoti atņemtas gan transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, gan atpūtas kuģa vadīšanas tiesības.

[1.3] Jelgavas pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka rīcībā nav saskatāmi procesuālie pārkāpumi. Pieņemot sākotnējo lēmumu, ir ievērots likumības princips.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, 2009.gada 6.janvārī pieteicējs vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīti šādi apsvērumi.

[2.1] Ūdensmotociklā ir divas vietas – vadītājam un pasažierim. Protokolā nav konstatēts, ka pieteicējs būtu vadījis ūdensmotociklu alkohola reibumā, jo tikai par šādām darbībām ir paredzēta administratīvā atbildība.

[2.2] Sākotnējo lēmumu pieņēma Jelgavas pašvaldības policijas priekšnieka vietnieks. Pārkāpjot savu kompetenci, sūdzību par sākotnējo lēmumu izskatījis Jelgavas pašvaldības policijas priekšnieks, kaut gan pieteicējs sūdzībā lūdza to nosūtīt pēc piekritības Jelgavas Domes priekšsēdētājam.

Tā kā Lēmumu pieņēmusi persona, kas nebija tiesīga to darīt, administratīvā pārkāpuma lietvedība ir izbeidzama, jo ir iestājies noilgums administratīvā soda uzlikšanai.

[2.3] Atbildētāja kompetencē ietilpst LAPK 117.[7]panta otrajā daļā paredzēto pārkāpumu izskatīšana un sodu uzlikšana atbilstoši panta sankcijai. Taču transportlīdzekļa vadītāja tiesību atņemšana ir citu iestāžu kompetencē.

[2.4] Atbildētājs nepamatoti nepiešķīra ticamību *D.L., O.T.* un *E.Š.* pie zvērināta notāra rakstītajām liecībām par to, ka pieteicējs nevadīja ūdensmotociklu, bet to prettiesiski lietoja cita persona.

Rakstot paskaidrojumus pie notāra, minētās personas atcerējās lietas faktiskos apstākļus. Tas, ka *O.T.* ir pieteicēja draudzene, neietekmē viņas sniegto liecību patiesumu. Turklāt atbildētājs nav konstatējis, ka viņas liecības būtu nepatiesas. Līdz ar to Lēmumā nepamatoti nav izvērtētas *O.T.* sniegtās liecības.

[2.5] Protokolā nav norādīts, ka pārkāpuma konstatēšanā bez protokola sastādītāja būtu piedalījies vēl kāds policijas darbinieks.

[2.6] Policijas darbinieki nevarēja upē saskatīt ūdensmotociklu vadītājus. Apstādinot ūdensmotociklus, to vadītāji ātri aizbēga, bet policijas darbinieki krastā piebrauca vēlāk, kad pieteicējs ar draugu jau bija pienākuši pie ūdensmotocikliem. Līdz ar to policijas darbinieki kļūdās, apgalvojot, ka pieteicējs brauca ar ūdensmotociklu.

[2.7] Lēmumā nepamatoti ietverta atsauce uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 64.panta 2.punktu.

[3] 2009.gada 5.februārī Administratīvajā rajonā tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, kurā atbildētājs pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minēto.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāve pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā noradīto.

Atbildētāja pārstāves tiesas sēdē pieteikumu neatzina, balstoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem. Papildus paskaidroja, ka protokolā ir pieļauta acīmredzama pārrakstīšanās kļūda, kas Lēmumā labota, un vārda „brauca" vietā lietots vārds „vadīja". Policijas darbinieku liecībām ir augstāka ticamība, jo pieteicējs vēlas izvairīties no administratīvās atbildības. Administratīvā pārkāpuma lietas materiāli pēc pieteicēja lūguma tika nosūtīti izskatīšanas Jelgavas Domes priekšsēdētājam, taču tika saņemti atpakaļ.

Motīvu daļa

[5] Par administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 117.[7]panta otrajā daļā, pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 200 apmērā, atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības un atpūtas kuģa vadīšanas tiesības uz diviem gadiem, kā arī uzdots samaksāt Ls 11 par alkohola koncentrācijas konstatēšanas pārbaudi.

Saskaņa ar Noteikumu Nr.158 26.9.1.apakšpunktu vadītājam aizliegts vadīt kuģošanas līdzekli vai mācīt vadīt kuģošanas līdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles.

Atbilstoši LAPK 117.[7]panta otrajai daļai *(šeit un turpmāk – redakcijā, kas bija spēkā protokola sastādīšanas brīdī)* par kutera, ūdensmotocikla, motorlaivas vai jahtas vadīšanu vai vadīšanas apmācību iekšējos ūdeņos, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles, - uzliek naudas sodu atpūtas kuģa vadītājam no divsimt līdz trīssimt latiem un atņem atpūtas kuģa vadīšanas tiesības uz diviem gadiem.

Tādējādi, lai pieteicēju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 117.[7]panta otro daļu, nepieciešams konstatēt, ka pieteicējs vadīja ūdensmotociklu, būdams tādā alkohola reibumā, kad izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

[6] Lietā nav strīda par to, ka pieteicējam pieder ūdensmotocikls, ka 2008.gada 22.augusta vakarā pieteicējs ar to atradās Lielupes krastā, kā arī to, ka 2008.gada 22.augustā pēc plkst.16 pieteicējs lietoja alkoholiskos dzērienus un nav pamata apšaubīt medicīniskajā atskurbtuvē veiktās pārbaudes alkohola koncentrācijai izelpotajā gaisā rezultātus.

Lietā ir strīds par to, vai 2008.gada 22.augustā plkst.18 pieteicējs, būdams alkohola reibumā, vadīja ūdensmotociklu Jelgavā, Lielupes upē, pretī Bērnu un jaunatnes sporta skolai.

[7] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta otro daļu pirmajā daļā minētos faktus, cita starp, konstatē ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokoli, personu paskaidrojumi, policijas darbinieku ziņojumi, liecinieku liecības, citi dokumenti, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā mērījumi.

Tiesa lietā konstatē šādus pierādījumus.

[7.1] 2008.gada 22.augustā plkst. 21.50 sastādītais protokols *(lietas 42.lapa)*.

Piezīmēs pieteicējs norādījis, ka protokola saturam nepiekrīt.

[7.2] 2008.gada 22.augusta personas pārbaudes protokols (turpmāk – pārbaudes protokols) *(lietas 27.lapa)*, kurā, izmantojot portatīvo mērierīci alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā Lion SD-400, pārbaudīta alkohola koncentrācija pieteicēja izelpotajā gaisā. Pirmais mērījums veikts no plkst.19.42 līdz plkst.19.42, mērierīces nolasījums – 2,31 promiles. Otrais mērījums veikts no plkst.19.57 līdz plkst.19.57, mērierīces nolasījums – 2,18 promiles.

Pārbaudes protokolā pieteicējs pašrocīgi parakstījies, ka piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

Pārbaudes protokolam pievienotas 2008.gada 22.augustā plkst.19.42 veiktās alkohola koncentrācijas izelpas gaisā kontroles rezultāta izdruka Nr.0159 ar nolasījumu 2,31 promiles *(lietas 28.lapa)* un 2008.gada 22.augustā plkst.19.57 veiktās alkohola koncentrācijas izelpas gaisā kontroles rezultāta izdruka Nr.0160 ar nolasījumu 2,18 promiles *(lietas 29.lapa)*.

[7.3] Pieteicēja 2008.gada 22.augusta paskaidrojums *(lietas 53.lapa)*, kurā viņš norāda, ka 2008.gada 22.augustā ap plkst.17 konstatēja, ka viņam pazudis ūdensmotocikls, kuru bija atstājis Lielupes upē pirms dzelzceļa tilta. Kopā ar paziņu *S.Š.* devās to meklēt, gāja gar Lielupes krastu, dzerot alu. Ūdensmotocikls tika atrasts Lielupes krastā, pretī Bērnu un jaunatnes sporta skolai. Ar ūdensmotociklu pieteicējs nebrauca.

[7.4] Inspektora *J.T.* 2008.gada 22.augusta ziņojums *(lietas 25.lapa)*, kurā viņš norāda, ka 2008.gada 22.augustā plkst.18 kopā ar vecāko inspektoru *K.M.* patrulēja Lielupes upē, pretī Bērnu un jaunatnes sporta skolai un pamanīja divus ūdensmotociklus, kuri brauca virzienā pa straumi no Lielupes tilta puses. Ieslēdzot bākugunis un skaņas

signālu, policijas darbinieki apturēja ūdensmotociklus. Pieteicējs uzrādīja mazizmēra kuģošanas līdzekļa vadītāja apliecību un reģistrācijas apliecību. Otrs vadītājs nekādus dokumentus uzrādīt nevarēja. Tika noskaidrots, ka otrs vadītājs ir *S.Š.* Tā kā bija aizdomas, ka abas personas ir lietojušas alkoholu, pieteicējs un *S.Š.* tika nogādāti Jelgavas pašvaldības policijas medicīniskajā atskurbtuvē, lai noteiktu alkohola koncentrāciju izelpas gaisā.

[7.5] Vecākā inspektora *K.M.* 2008.gada 22.augusta ziņojums *(lietas 26.lapa)*, kurā viņš norāda, ka 2008.gada 22.augustā plkst.18, patrulējot kopā ar inspektoru *J.T.* Lielupes upē, pretī Bērnu un jaunatnes sporta skolai, pamanīja divus ūdensmotociklus, kuri brauca virzienā pa straumi no Lielupes tilta puses. Ieslēdzot bākugunis un skaņas signālu, policijas darbinieki apturēja ūdensmotociklus. Pieteicējs uzrādīja mazizmēra kuģošanas līdzekļa vadītāja apliecību un reģistrācijas apliecību. Otrs vadītājs nekādus dokumentus uzrādīt nevarēja. Tika noskaidrots, ka otrs vadītājs ir *S.Š.* Tā kā bija aizdomas, ka abas personas ir alkohola reibumā, tās tika nogādātas Jelgavas pašvaldības policijas medicīniskajā atskurbtuvē, lai noteiktu alkohola koncentrāciju izelpas gaisā.

[7.6] Inspektora *K.M.* 2008.gada 14.oktobra paskaidrojums *(lietas 32.-33.lapa)*, kurā viņš norāda, ka 2008.gada 22.augustā bija darbā kopā ar inspektoru *J.T.* un patrulēja pa Lielupes upi ar motorlaivu, kas aprīkota ar bākugunīm, skaņas signālu un skaļruni. Ap plkst.18 atradās pie laivu piestātnes, blakus Bērnu un jaunatnes sporta skolai. Upes vidū, braucot pa straumi virzienā no Lielupes tilta, kur ir aizliegta kuģošana ar ūdensmotocikliem, ieraudzīja braucam divus ūdensmotociklus. Viens ūdensmotocikls inspektoram šķita pazīstams, jo pagājušajā gadā inspektors bija aizturējis iereibušu vadītāju ar šādu ūdensmotociklu. Ieslēdzot bākugunis un skaņas signālu, policijas darbinieki brauca pie ūdensmotocikliem, lai tos apturētu. Ūdensmotociklu vadītāji no redzesloka netika izlaisti. Apmēram pēc 100 m braucēji piestāja Lielupes labajā krastā pie metāla nostiprinājuma. Abi vadītāji sēdēja uz ūdensmotocikliem. Kad tika uzsākta saruna, abi vadītāji novilka vestes un nokāpa no ūdensmotocikliem. Pieteicējs uzrādīja mazizmēra kuģošanas līdzekļa vadītāja apliecību. Otrs vadītājs nevarēja uzrādīt dokumentus. Tika noskaidrots, ka otrs vadītājs ir *S.Š.* Ūdensmotociklu piederība tika pārbaudīta pa rāciju. Vīrieši grīļojās, nestabili turējās uz kājām. Inspektors jautāja, vai viņi atrodas alkohola reibumā. Abi vīrieši sāka noliegt, ka viņi ir braukuši ar ūdensmotocikliem. Tika izsaukta ekipāža, lai aizturētos nogādātu uz alkohola pārbaudi. Motocikli tiks nogādāti piestātnē. Medicīniskajā atskurbtuvē pieteicējam konstatēja 2,31 promili. Pieteicējam tika sastādīts protokols. Aizturēšanas un protokola sastādīšanas laikā pieteicējs noliedza ūdensmotocikla vadīšanas faktu, apgalvojot, ka ūdensmotociklu vadījuši citi vīrieši, kuri aizbēguši, pieteicējs un *S.Š.*, nākot no viesnīcas „*/Nosaukums/*" gar krastu, dzerot alu, meklējuši pazudušos ūdensmotociklus.

[7.7] Inspektora *J.T.* 2008.gada 24.oktobra paskaidrojums *(lietas 30.-31.lapa)*, kurā viņš norāda, ka 2008.gada 22.augustā, pildot dienesta pienākumus, patrulēja Lielupes upē kopā ar vecāko inspektoru *K.M.* Ap plkst.18 atradās pretī Bērnu un jaunatnes sporta skolai policijas motorlaivā, kas aprīkota kā operatīvais transportlīdzeklis uz ūdens ar bākugunīm, skaņas signālu un skaļruni. Policijas darbinieki ieraudzīja, ka pa Lielupi, virzienā no tilta pa straumi, kur ir aizliegta kuģošana ar ūdensmotocikliem, brauc divi ūdensmotocikli. Ieslēdzot bākugunis un skaņas signālu, policijas darbinieki izbrauca upē, lai apstādinātu ūdensmotociklus. Visu laiku ūdensmotociklus inspektors paturēja redzeslokā. Ūdensmotociklu vadītāji bija drošības vestēs. Policijas darbinieki brauca pa upi gandrīz blakus ūdensmotocikliem. Pēc apmēram 100 m, vietā, kur Lielupes labais krasts nostiprināts ar metālu, ūdensmotociklu vadītāji palielināja ātrumu un vietā, kur beidzas metāla nostiprinājums, ūdenī apstājās. Abi vadītāji sēdēja uz ūdensmotocikliem. Gandrīz vienlaicīgi apstājās arī policijas darbinieki. Ūdensmotociklu vadītāji, nenokāpjot no

ūdensmotocikliem, uzsaka sarunu ar policijas darbiniekiem. Tad novilka vestes un nokāpa no ūdensmotocikliem. Vīrieši, kas brauca ar ūdensmotocikliem, bija tie paši, kas vadīja ūdensmotociklus pa Lielupi no tilta puses pa straumi. Inspektors pamanīja, ka abi vadītāji ir alkohola reibumā. Mazizmēra kuģošanas līdzekļa vadītāja apliecību varēja uzrādīt tikai pieteicējs. Otrs vadītājs bija *S.Š.* Kad tika jautāts par viņu alkohola reibumu, abi aizturētie vīrieši sāka uzbudināties un noliegt, ka viņi būtu vadījuši ūdensmotociklus. Pieteicējs teica, ka ūdensmotociklus vadījuši citi vīrieši, kas nupat aizbēguši, viņi ar *S.Š.* nākuši kājām no viesnīcas „*/Nosaukums/*" gar upes krastu, dzēruši alu un pārkāpuma konstatēšanas vietā atraduši savus ūdensmotociklus, uzsēdušies uz tiem un tad piebraukuši policijas darbinieki. Ūdensmotocikli tika nogādāti piestātnē. Pieteicējam medicīniskajā atskurbtuvē konstatēja 2,31 promili alkohola izelpojamā gaisā. *K.M.* viņam sastādīja protokolu.

[7.8] *O.T.* 2008.gada 19.septembra iesniegums *(lietas 43.lapa)*, kurā viņa norāda, ka 2008.gada 22.augustā plkst.13 kopā ar pieteicēju un dēlu *D.* dažu draugu kompānijā ieradās viesnīcā „*/Nosaukums/*", kura atrodas Lielupes krastā, lai svinētu dzimšanas dienu. Apmēram līdz plkst.16, kamēr neviens nebija lietojis alkoholiskos dzērienus, pieteicējs viņu, draugus un dēlu vizināja ar ūdensmotociklu, ievērojot visus drošības noteikumus. Tad tika organizēts neliels pikniks, kurā piedalījās visa kompānija un vēl daži atbraukušie draugi. Piknika laikā pieteicējs un *S.Š.* lietoja alkoholu, jo nolēma nakšņot viesnīcā. Viņi neplānoja vadīt jebkādu transportlīdzekli. Viesnīcas teritorija ir sabiedriska vieta un tur vienmēr brīvdienās ir daudz atpūtnieku. Divi nepazīstami jauni vīrieši piegāja pie pieteicēja un *S.Š.* un kaut ko jautāja, pēc tam devās projām. Pieteicējs sacīja, ka nepazīstamie lūdza atļauju pabraukāties ar motocikliem, kas viņiem tika liegta. Šāda veida lūgumi ir ierasta parādība. Tad pieteicējs un *S.Š.* devās spēlēt futbolu. Apmēram pēc 20 minūtēm bija dzirdams, ka tiek iedarbināti abi ūdensmotocikli, un *O.T.* secināja, ka pieteicējs ar *S.Š.* tomēr izlēmuši braukt ar tiem, kaut arī bija lietojuši alkoholu. Taču *O.T.* abus vīriešus ieraudzīja futbola laukumā, no kura ūdensmotociklu atrašanās vieta nav saskatāma, jo krasts ir aizaudzis ar krūmājiem un zāli. Tāpēc *O.T.* secināja, ka ar ūdensmotocikliem aizbraukušas citas personas. Vispirms par šo faktu viņa paziņoja kompānijā esošajiem vīriešiem, kuri atradās pie galda, tad arī pieteicējam un *S.Š.*, kuri spēlēja futbolu. Vairāk tajā vakarā viņa pieteicēju nesatika un tikai rīta pusē uzzināja, ka pieteicējs un *S.Š.* ir apsūdzēti par ūdensmotociklu vadīšanu reibumā, kas noteikti nebija noticis.

[7.9] *O.T.* 2008.gada 15.oktobra paskaidrojums *(lietas 44.lapa)*, kurā viņa norāda, ka 2008.gada 22.augustā pie viesnīcas „*/Nosaukums/*" kopā ar pieteicēju un dēlu svinēja savu dzimšanas dienu. Līdz plkst.16 vizinājušies ar ūdensmotociklu pa Lielupi. Pēc plkst.16 ieradās citi draugi un *S.Š.*, tad visi kopā sarīkoja pikniku. Ar ūdensmotociklu neviens vairāk nebrauca, jo lietoja alkoholu. Viesnīcas teritorijā atradās daudz cilvēku, kurus lieciniece nepazīst. Bija gadījums, kad nepazīstams vīrietis piegāja pie pieteicēja un lūdza, lai atļauj pabraukt ar ūdensmotociklu. Pieteicējs neatļāva. Pēc tam pieteicējs un *S.Š.* spēlēja futbolu. Ap plkst.16 lieciniece izdzirdēja, ka kāds iedarbina ūdensmotociklu. Lieciniece iedomājās, ka aizbrauc pieteicējs, taču viņš un *S.Š.* atradās futbola laukumā, no kura nevar redzēt vietu, kur atradās ūdensmotocikls. Par notikušo pieteicējam paziņoja *D.L.* Pieteicējs atgriezās naktī. No rīta pastāstīja, ka ticis aizturēts par ūdensmotocikla vadīšanu reibumā. *O.T.* ir pārliecināta, ka pieteicējs nebrauca ar ūdensmotociklu, jo viņš nekad nevada transportlīdzekli alkohola reibumā.

[7.10] *D.L.* 2008.gada 25.augusta iesniegums *(lietas 46.lapa)*, kurā viņš norāda, ka 2008.gada 22.augustā bija uzaicināts uz pieteicēja civilsievas *O.* dzimšanas dienas svinībām viesnīcā „*/Nosaukums/*". Ieradās ap plkst.15, bija nolēmis ilgi neaizkavēties, jo viņam ir nopietnas veselības problēmas. Citi draugi bija ieradušies agrāk un vizinājušies ar ūdensmotocikliem. Alkoholu neviens nelietoja. Ap plkst.16.30 tika organizēts neliels

pikniks, tā laikā pieteicējs un *S.Š.* lietoja alkoholu. Pieteicēja sieva *O.* pateica *D.L.*, ka kāds aizbrauc ar pieteicēja ūdensmotociklu. *D.L.* to paziņoja pieteicējam, kurš spēlēja futbolu. Pieteicējs ar *S.Š.* kājām devās pilsētas virzienā gar krastmalu. Nākamajā dienā *D.L.* uzzināja, ka pieteicējs un *S.Š.* ir aizturēti par ūdensmotociklu vadīšanu reibumā. Abi vīrieši nav vainīgi, jo ūdensmotocikli tika paņemti bez saimnieku atļaujas.

[7.11] *D.L.* 2008.gada 20.oktobra paskaidrojums *(lietas 47.lapa)*, kurā viņš norāda, ka 2008.gada 22.augustā kopā ar draugiem pie viesnīcas „*/Nosaukums/*" svinēja pieteicēja sievas dzimšanas dienu. Tā kā dažas nedēļas pirms tam bija smagi cietis autoavārijā, 2008.gada 22.augusta notikumus neatceras, bet apstiprina [7.10] iesniegumā teikto, nevēlas neko piebilst vai labot.

[7.12] *E.Š.* 2008.gada 29.augusta iesniegums *(lietas 48.lapa)*, kurā viņš norāda 2008.gada 22.augustā pēcpusdienā (ap plkst.16) makšķerēja Lielupes labajā krastā aiz laivu stacijas. Viņa uzmanību piesaistīja divi ūdensmotocikli, to vadītāji – divi vīrieši bija labi saskatāmi. Netālu bija dzirdama vēl kāda ūdens transporta motora skaņa, kas brauca ar ieslēgtām bākugunīm un deva norādījumu ūdensmotocikliem apstāties. Tā bija policija. Abi ūdensmotociklu vadītāji strauji piestāja labajā krastā, noslāpēja ūdensmotociklus, nokāpa no tiem un ļoti ātri sāka bēgt Kalnciema šosejas virzienā. Savukārt pa krastmalu uz vietu, kur piestāja ūdensmotociklu vadītāji, skrēja divi jauni vīrieši. Arī policijas kuteris ar diviem policijas darbiniekiem lēnām virzījās uz to vietu. Vīrieši pieskrēja pie ūdensmotocikliem, apskatīja tos un uzsēdās uz tiem, bet neiedarbināja un nekur nebrauca. Policijas darbinieki noskaidroja notikuma apstākļus un pārbaudīja dokumentus. Pēc vairākām dienām no paziņām *E.Š.* nejauši uzzināja, ka abi vīrieši, kuri sēdēja uz motocikliem, nekur nebraucot, ir viņa paziņas – pieteicējs un *S.Š.*, kuri nav vainīgi.

[7.13] *E.Š.* 2008.gada 28.oktobra paskaidrojums *(lietas 49.lapa)*, kurā viņš norāda, ka par savu 2008.gada 29.augusta iesniegumu neko nevar paskaidrot, jo laikā, kad viņa sieva un *O.* rakstīja iesniegumu un lika viņam parakstīt, *E.Š.* bija iereibis. Par notikušo neko nevar un nevēlas paskaidrot.

[7.14] *K.M.* 2010.gada 27.aprīļa tiesas sēdē sniegtā liecība par to, ka 2008.gada 22.augustā ar kolēģi, patrulējot pa Lielupi, bija piebraucis pie Bērnu un jaunatnes sporta skolas. Apmēram 100 m attālumā ieraudzīja, ka pa Lielupes vidu no pilsētas puses brauc divi ūdensmotocikli. Uz katra ūdensmotocikla sēdēja viens vadītājs. Vadītājiem mugurā bija glābšanas vestes košā krasā, šorti. Tā kā attālums nebija liels, ūdensmotociklu vadītāji visu laiku bija policijas darbinieku redzeslokā. Ūdensmotocikli tika apturēti apmēram viena kilometra attālumā no viesnīcas „*/Nosaukums/*". Abi vadītāji bija acīmredzamā alkohola reibumā, ko varēja secināt pēc sarunas, viņi nevarēja normāli nostāvēt kājās. *S.Š.* nebija nekādu vadīšanas tiesību. Pieteicējam bija dokumenti. Vadītāji neizteica iebildes, ka nebūtu vadījuši ūdensmotociklus, norādīja, ka brauc no viesnīcas „*/Nosaukums/*". Pretenzijas tika izteiktas pēc tam, kad liecinieks vadītājus informēja par medicīnisko ekspertīzi un vadītāja apliecības atņemšanu. Pēc medicīniskās pārbaudes liecinieks sastādīja protokolu. Notikuma vietā citu cilvēku nebija. Tālāk atradās kompānija, bet tā aizturētajiem nebija pazīstama. Protokolā nav ailes, kurās ierakstīt personas, kas var apstiprināt policijas darbinieku minēto. Savā ziņojumā liecinieks norādīja otru policijas darbinieku, kurš arī redzēja pārkāpumu.

[7.15] *S.Š.* 2010.gada 8.jūnija tiesas sēdē sniegtā liecība par to, ka 2008.gada 22.augustā kopā ar pieteicēju bija pie upes, kur atpūtās un brauca ar ūdensmotocikliem, kurus pēc tam atstāja ūdenī upes krastā un turpināja atpūsties. Vakarā bija alkohola reibumā. Pie liecinieka un pieteicēja pienāca nepazīstami jaunieši un lūdza atļauju pabraukt ar ūdensmotocikliem, bet viņiem tika atteikts. Vēlāk liecinieks un pieteicējs secināja, ka ūdensmotocikli ir pazuduši. Atpūtas vieta bija 200-300 m attālumā no upes un no tās

ūdensmotociklus redzēt nevarēja. Ūdensmotociklus iedarbina ar atslēgu, kas atradās mantu nodalījumā. Atslēgas varēja paņemt jebkurš. Iespējams, ka personas, kuras piesavinājās ūdensmotociklus, gribēja kaut ko nozagt un atrada atslēgas. Liecinieks pats neredzēja jauniešus, kas aizbrauca ar ūdensmotocikliem. Liecinieks un pieteicējs kopā ar dažiem draugiem devās ūdensmotociklus meklēt. Draugi *V.* un *S.* skrēja uz vienu upes pusi, bet liecinieks ar pieteicēju – uz otru pusi. Pie upes bija makšķernieki, kuriem pajautāja, vai neredzēja ūdensmotociklus. Viņi norādīja virzienu. Aptuveni 2 km attālumā no viesnīcas „*/Nosaukums/*" ūdensmotocikli piebrauca pie krasta, bet vadītāji aizbēga. Šo ceļa posmu liecinieks un pieteicējs gan skrēja, gan gāja. Pa ceļam bija daži kanāli, kurus bija jāpārpeld. Liecinieks un pieteicējs bija šortos un basām kājām, līdz ar to pa upes krastu ātri pārvietoties nevarēja. Drošības vestes viņiem mugurā nebija. Pieskrienot pie ūdensmotocikliem, liecinieku un pieteicēju aizturēja policijas darbinieki, kuriem tika paskaidrots, ka ūdensmotociklus vadīja citas personas, taču pierādīt to nevarēja. Lieciniekam nebija laika pārsūdzēt piemēroto sodu. Policijas darbinieki piespieda liecinieku un pieteicēju parakstīt administratīvā pārkāpuma protokolus, nedodot iespēju rakstīt paskaidrojumus. Par motocikla zādzību liecinieks neziņoja, jo nebija laika.

[7.16] *E.Š.* 2010.gada 8.jūnija tiesas sēdē sniegtā liecība par to, ka notikuma dienā viņš makšķerēja Lielupes labajā pusē pretī salai, aptuveni 5-6 km attālumā no viesnīcas „*/Nosaukums/*". Ap septiņiem vakarā lieciniekam garām uz salas pusi upei pa vidu pabrauca divi lieciniekam nepazīstami ūdensmotociklisti, bez glābšanas vestēm, kreklos un peldbiksēs. Pēc tam garām pabrauca policija. Abi jaunie cilvēki, kas brauca ar ūdensmotocikliem, aizskrēja uz Kalnciema pusi. Pēc kāda laika liecinieks redzēja, ka uz ūdensmotocikliem sēž jau pavisam citi vīrieši, vecāki par pirmajiem diviem, džinsa biksēs. Pie viņiem piebrauca policija. Vēlāk caur paziņām liecinieks uzzināja, kas bija šie otrie vīrieši. Liecinieks viņus nedaudz pazīst, tāpēc, pilsoniskās apziņas vadīts, nolēma sniegt paskaidrojumu, ko devās rakstīt pie zvērināta notāra. Notāram par sava paraksta apliecināšanu samaksāja Ls 10. Lieciniekam šajā lietā nav nekādas ieinteresētības. Gribēja palīdzēt šiem cilvēkiem, lai viņi nebūtu vainīgi. Ar pieteicēju liecinieks nav personīgi pazīstams, bet liecinieka sieva ir pazīstama ar pieteicēja sievu *O.* Kad pie liecinieka uz mājām atnāca policijas darbiniece un lūdza sniegt paskaidrojumu, liecinieks bija iedzēris un viņam negribējās runāt. Liecinieka vietā paskaidrojumu uzrakstīja policijas darbiniece.

[7.17] *O.T.* 2010.gada 8.jūnija tiesas sēdē sniegtā liecība par to, ka 2008.gada 22.augustā kopā ar dēlu, pieteicēju un draugiem pie viesnīcas „*/Nosaukums/*" svinēja savu dzimšanas dienu. Kompānijā bija seši cilvēki – lieciniece, pieteicējs, liecinieces dēls, *S.Š.*, viesnīcas saimnieks *S.Š.* un *D.L.*, kurš ātri aizbrauca mājās, jo viņam bija veselības problēmas. Līdz plkst.16 vizinājās ar ūdensmotocikliem. Pēc tam 200 m no upes rīkoja pikniku. Pēc vizināšanās ar motocikliem pieteicējs un *S.Š.* atstāja tos upes krastā, jo neviens vairs neplānoja ar tiem braukt, sāka lietot alkoholu. Piestātnē citu ūdensmotociklu nebija. Piestātni no piknika vietas varēja redzēt. Pie kompānijas pienāca jaunieši – vispirms četri cilvēki, pēc tam divi, lūdza atļauju pavizināties ar ūdensmotocikliem. Pēc kāda laika varēja sadzirdēt, ka ūdensmotocikli tiek iedarbināti un aizbrauc uz pilsētas pusi. Lieciniece nodomāja, ka ar tiem aizbrauc pieteicējs un *S.Š.*, taču ieraudzīja viņus šortos spēlējam futbolu. Pieteicējs un *S.Š.* devās meklēt ūdensmotociklus. Sākotnēji viens aizskrēja uz vienu upes pusi, bet otrs – uz otru. Neviens cits nedevās meklēt ūdensmotociklus. Vīriešu, kurus sauktu par *V.* un *A.*, kompānijā nebija. Pie viesnīcas „*/Nosaukums/*" bija vairākas kompānijas. Varbūt tajās bija cilvēki ar tādiem vārdiem. Braucot ar ūdensmotocikliem, tika lietotas glābšanas vestes dažādās krāsās. Vīriešiem bija koši oranžas vestes. Beidzot vizināties, vestes tika atstātas krastā pie ūdensmotocikliem. *E.Š.* un viņa sievu lieciniece pazīst ļoti nosacīti. *E.Š.* ir pieteicēja attāls paziņa.

[7.18] *J.T.* 2010.gada 8.jūnija tiesas sēdē sniegtā liecība par to, ka 2008.gada 22.augustā ar kolēģi pildīja dienesta pienākumus, patrulējot pa Lielupes upi. Blakus Bērnu un jaunatnes sporta skolai upē pie tilta pamanīja, ka neatļautā vietā diezgan lielā ātrumā brauc divi ūdensmotocikli. Nolēma tos apstādināt, ieslēdza bākugunis un skaņas signālu, brauca viņiem pretim un panāca. Pārkāpējus apturēja apmēram 3 km attālumā no viesnīcas „*/Nosaukums/*". Ūdnesmotociklu vadītāji samazināja ātrumu un apstājās 3-4 m attālumā no krasta. Ūdensmotociklu vadītāji visu laika atradās policijas darbinieku redzeslokā. Viņiem mugurā bija glābšanas vestes un šorti, basas kājas. Vadītājiem lūdza uzrādīt vadītāju apliecības un tehniskās pases. Vīrieši nokāpa no ūdensmotocikliem, izgāja krastā. Kad ūdensmotocikli apstājas, uz tiem nevar nosēdēt. Upes krasts ir sekls. Pieteicējs uzrādīja vadītāja apliecību, otrs vadītājs dokumentus uzrādīt nevarēja. Abi bija lietojuši alkoholu. Liecinieks viņus informēja, ka būs jābrauc uz medicīnisko ekspertīzi. Vīrieši sāka kategoriski noliegt, ka būtu vadījuši ūdensmotociklus, un paskaidroja, ka vispār neko nezina. Tad tika izsaukta policijas ekipāža, un abi vadītāji nogādāti atskurbtuvē. Upes krasts viesnīcas „*/Nosaukums/*" pusē ir aizaudzis, pārvietoties pa to gandrīz nav iespējams, jāšķērso viens kanāls.

[8] Novērtējot [7] konstatētos pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kā arī vadoties pēc tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem un taisnības principiem, tiesa atzīst, ka ar tiem ir pierādīts fakts, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, atbildība par kuru paredzēta LAPK 117.^{17}panta otrajā daļā.

[9] Tā kā pieteicējs noliedz, ka 2008.gada 22.augustā plkst.18 vadīja ūdensmotociklu, tiesa protokolā konstatēto vērtē kopsakarā un saistībā ar citiem lietā esošajiem pierādījumiem.

[9.1] Konkrētajā gadījumā, kad policijas darbinieku sniegtais notikumu izklāsts kardināli atšķiras no pieteicēja un pēc viņa lūguma pieaicināto personu liecībām, tiesa lielāku ticamību piešķir policijas inspektoru norādītajam.

No lietas materiāliem neizriet apstākļi, kas ļautu secināt, ka policijas darbinieki apzināti snieguši nepatiesas ziņas, tieši vai netieši būtu ieinteresēti lietas iznākumā personīgu motīvu dēļ un ka policijas darbinieku objektivitāte būtu apšaubāma. *K.M.* un *J.T.* ziņojumi, paskaidrojumi un liecības papildina viens otru, veidojot loģisku notikuma shēmu, turklāt laika griezumā tajos nav saskatāmas pretrunas vai neprecizitātes. Policijas darbinieki, pamanījuši ūdensmotociklus, tos paturēja redzeslokā līdz pat apturēšanai, tādējādi izslēdzot iespēju kļūdīties personu identificēšanā.

Nav nozīmes pieteicēja [2.5] argumentam, ka protokolā bez protokola sastādītāja nav norādīts otrs policijas darbinieks, kas piedalījās pārkāpuma konstatēšanā, tā kā protokols ir tikai viens no pierādījumiem, kas apstiprina pieteicēja vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Protokolā nav nepieciešams pieminēt visas personas, kas konstatēja pārkāpumu vai redzēja tā izdarīšanu. Turklāt protokola pielikumā ir pievienoti divi ziņojumi, no kuru satura izriet, ka pārkāpumu konstatēja divi policijas inspektori.

Normatīvie akti deleģē policijas darbiniekiem tiesības fiksēt administratīvos pārkāpumus un sastādīt administratīvo pārkāpumu protokolus. Tāpēc tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā policijas darbinieki ir rīkojušies savas kompetences ietvaros.

Savukārt pieteicēja argumentu, ka ūdensmotociklu vadīja cita, viņam nezināma persona, tiesa vērtē kritiski, uzskatot, ka tas, iespējams, ir sniegts ar mērķi izvairīties no administratīvās atbildības par izdarīto pārkāpumu.

[9.2] Tiesas ieskatā ar pieteicēja, *O.T.*, *D.L.*, *E.Š.* un *S.Š.* paskaidrojumiem un liecībām nav gūts apstiprinājums pieteicēja izvirzītajai versijai, ka ūdensmotociklu vadīja cita persona.

[9.2.1] No *O.T.*, *D.L.*, *S.Š.* liecībām un pieteicēja paskaidrojumiem neizriet, ka viņi būtu redzējuši personas, kuras aizbrauca ar ūdensmotocikliem. Vienīgi *E.Š.* apgalvo, ka redzējis divus vīriešus, jaunākus par pieteicēju un *S.Š.*, kas braukuši ar ūdensmotocikliem. Taču *E.Š.* liecībās un paskaidrojumos sniegtais notikumu izklāsts tiesai rada šaubas par to patiesumu.

E.Š. šajā lietā tiek pozicionēts kā neieinteresētā persona, makšķernieks, kurš nejauši redzējis notikušo, līdz ar ko šādas personas liecībai būtu piešķirama augstāka ticamība. Taču tiesvedības gaitā pierādījās fakts, ka *E.Š.* neitralitāte nav patiesa. Viņš pats apgalvo, ka pieteicēju pazīst tikai tāpēc, ka pazīstamas ir viņa sieva un *O.T.* Pēdējā savukārt norādīja, ka ar *E.Š.* laulāto nav pazīstama, bet *E.Š.* ir pieteicēja attāls paziņa. Turklāt tiesa uzskata, ka arī [7.13] paskaidrojums apstiprina *E.Š.* un pieteicēja ģimeņu pazīšanos. Attiecīgi tiesai ir pamats secināt, ka *E.Š.* liecības ir sniegtas ar mērķi panākt pieteicēja attaisnošanu. Minētais nepārprotami izriet no *E.Š.* sākotnējā [7.12] iesniegumā izteiktā apgalvojuma, ka pieteicējs nav vainīgs, kā arī tiesas sēdē liecinātā [7.16], ka gribēja palīdzēt pieteicējam, lai viņš nebūtu vainīgs.

Tāpat tiesai apšaubāma šķiet *E.Š.* pilsoniskā apziņa doties pie zvērināta notāra, lai par samaksu apliecinātu sava paraksta īstumu uz [7.12] iesnieguma. Tiesas ieskatā tik pretimnākoša attieksme pret nepazīstamu cilvēku nevar būt loģiska rīcība no personas, kura nav nekādā veidā ieinteresēta šajā lietā.

Arī *E.Š.* lietas faktisko apstākļu izklāsts ir pretrunās ar citu personu minēto. Tā, piemēram, *E.Š.* [7.16] norāda, ka jaunieši, kas brauca ar ūdensmotocikliem, bija peldbiksēs un kreklos, bet pieteicējs un *S.Š.* bija ģērbušies džinsa biksēs. No policijas darbinieku konsekventajām liecībām izriet, ka ūdensmotociklu vadītāji bija tērpti košas krāsas drošības vestēs. Arī *O.T.* norādīja, ka vīriešiem bija spilgtas drošības vestes. Savukārt pieteicējs un *S.Š.* nevarēja būt džinsa biksēs, jo *S.Š.* un *O.T.* tiesas sēdē liecināja, ka gan *S.Š.*, gan pieteicējs bija šortos un basām kājām. Tiesai nav pamata minētajam neticēt, jo šāds apģērbs varētu būt atbilstošs vasarīgai atpūtai, futbola spēlēšanai, kā arī *S.Š.* un pieteicēja izvirzītajai versijai par skrējienu gar Lielupes krastu un dažu kanālu pārpeldēšanu.

[9.2.2] Vienlaikus tiesa konstatē, ka arī pieteicēja un *S.Š.* paskaidrojumi ir savstarpēji neatbilstoši, pretrunīgi un pat neloģiski.

Pieteicējs norāda, ka ūdensmotociklu meklēšana notika, ejot gar Lielupes krastu un dzerot alu. Tiesas vērtējumā šāda pieteicēja izvirzītā versija vairāk atbilst patīkamai pastaigai, kas savukārt nebūtu loģiska rīcība no cilvēka, kam ir nozagts ūdensmotocikls.

S.Š. tiesas sēdē liecinātais nesaskan ar pieteicēja paskaidrojumu, jo ūdensmotociklu meklēšana 2 km garumā, ejot, skrienot un pārpeldot kanālus, tiesas vērtējumā drīzāk atbilst sportiskai, zādzības satrauktu cilvēku aktivitātei. Taču, ņemot vērā, ka pieteicēja paskaidrojumi ir sniegti notikuma dienā, tiem saskaņā ar administratīvo tiesu praksi ir piešķirama augstāka ticamība, nekā paskaidrojumiem, kas sniegti turpat divus gadus vēlāk, kad bijusi iespēja rūpīgi pārdomāt argumentus.

Tāpat tiesa neguva apstiprinājumu, ka kompānijā būtu bijuši draugi *V.* un *A.*, kuri sākotnēji palīdzēja meklēt motociklus. Arī *O.T.* apliecināja, ka ūdensmotociklus meklēt devās tikai pieteicējs un *S.Š.*, neviena cita persona meklēšanā nepalīdzēja.

[9.2.3] Arī apstāklis, ka personu parakstu īstums uz [7.10] un [7.12] iesniegumiem ir apliecināts pie zvērināta notāra, nekādā veidā nenorāda uz šajos iesniegumos minēto faktu patiesumu.

Tiesa konstatē, ka parakstu īstums apliecināts apmēram mēnesi pēc iesniegumu rakstīšanas, tādējādi nav izprotama dokumentu uzrakstīšana, mēnesi tos neparakstot. Turklāt zvērināts notārs, apliecinot personu paraksta īstumu, nepārbauda dokumenta saturu un tajā norādīto faktu īstumu.

[10] Tiesa nekonstatē, ka administratīvā pārkāpuma konstatēšanā un Lēmuma pieņemšanā būtu pieļauti procesuāli pārkāpumi.

[10.1] Apstāklis, ka protokolā lietots darbības vārds „brauca", nevis LAPK 117.[7]panta otrajā daļā izmantotais darbības vārds „vadīja", pēc būtības nemaina konstatētā pārkāpuma raksturu. Lietā nav strīda, ka uz katra no ūdensmotocikliem atradās pa vienai personai. Līdz ar to tiesa nesaskata loģisku nepieciešamību analizēt, vai persona, kas vienīgā atradās uz kustībā esošā ūdensmotocikla, ir tā pasažieris vai vadītājs.

[10.2] Pieteicējs [2.2] norāda, ka Jelgavas pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka pieņemtos lēmumus drīkst pārskatīt tikai Jelgavas Domes priekšsēdētājs. Šādu pieteicēja argumentu tiesa noraida kā nepamatotu.

Jelgavas pašvaldības policijas darbības principi noteikti tās nolikumā *(skat. http://www.policija.jelgava.lv/?page=79)*. Sistēmiski interpretējot nolikuma III nodaļas normas, tiesa secina, ka visi pašvaldības policijā strādājoši ir uzskatāmi par darbiniekiem, tostarp, arī pašvaldības policijas priekšnieks, jo arī ar viņu, stājoties pie amata pienākumu pildīšanas, tiek slēgts darba līgums. Tiesa konstatē tikai dažas atšķirības starp atbildētāja vadošajiem un pārējiem darbiniekiem. Pirmkārt, ar pašvaldības policijas priekšnieku darba līgumu slēdz un pienākumus amata aprakstā noteic Jelgavas domes priekšsēdētājs, bet ar pārējiem darbiniekiem, tostarp, pašvaldības policijas priekšnieka vietnieku, darba līgumus slēdz un pienākumus amata aprakstos noteic pašvaldības policijas priekšnieks. Otrkārt, pašvaldības policijas priekšnieku un viņa vietnieku ieceļ amatā un atbrīvo no amata Jelgavas dome, bet pārējos policijas darbiniekus ieceļ amatā un atbrīvo no tā pašvaldības policijas priekšnieks.

Tomēr minētās atšķirības nedod pamatu uzskatīt, ka pašvaldības policijas priekšnieka vietnieka izdotie administratīvie akti būtu apstrīdami Jelgavas Domes priekšsēdētājam. Nolikums neparedz, ka Jelgavas Domes priekšsēdētāja kompetencē būtu pārskatīt pašvaldības policijas darbinieku pieņemtos lēmumus, savukārt nolikuma IX nodaļa paredz pašvaldības policijas priekšniekam tiesības pārskatīt pašvaldības policijas darbinieku lēmumus. Tikai paša pašvaldības policijas priekšnieka izdotie administratīvie akti ir pārsūdzami Administratīvajā rajona tiesā.

Tā kā tiesa iepriekš konstatēja, ka visi pašvaldības policijā strādājošie ir darbinieki, tiesa nesaskata pārkāpumu apstāklī, ka pašvaldības policijas priekšnieks ir izskatījis pieteicēja apstrīdēšanas iesniegumu par sava vietnieka izdoto administratīvo aktu. Tiesa atzīst, ka Lēmums pieņemts atbilstoši pašvaldības policijas priekšnieka kompetencei.

[10.3] Tiesa noraida arī pieteicēja [2.3] argumentu, ka, konstatējot pieteicēja rīcībā LAPK 117.[7]panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāvu, atbildētāja kompetencē neietilpa atņemt pieteicējam arī transportlīdzekļa vadītāja tiesības.

Atbilstoši LAPK 29.panta ceturtajai daļai personai par transportlīdzekļa vai atpūtas kuģa vadīšanu alkohola reibumā (..) uz izdarītā pārkāpuma sankcijā noteikto termiņu atņem gan transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, gan atpūtas kuģa vadīšanas tiesības.

Tādējādi, gramatiski tulkojot minēto tiesību normu, tiesa secina, ka likumdevējs LAPK 117.[7]panta otrās daļas piemērotājam ir noteicis kompetenci atņemt gan atpūtas kuģa vadīšanas tiesības, gan arī transportlīdzekļa vadīšanas tiesības.

[10.4] Tāpat tiesa nesaskata pamatojumu pieteicēja [2.7] argumentam. Tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti atsaucies uz APL 64.panta 2.punktu, objektīvu iemeslu dēļ nespējot ievērot LAPK 284.panta pirmajā daļā noteikto viena mēneša termiņu Lēmuma pieņemšanai.

[11] Saskaņā ar LAPK 22.pantu administratīvais sods tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā arī citas personas

neizdarītu jaunus pārkāpumus. Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Pieteicējam piemērotās LAPK normas sankcija paredz naudas sodu no Ls 200 līdz Ls 300. Tiesa konstatē, ka pieteicējam piemērots naudas sods minimālās sankcijas apmērā. Līdz ar to tiesa secina, ka atbildētājam nebija nepieciešams veikt lietderības apsvērumu izvērtējumu, tā kā zemāku soda apmēru, kā nosaka panta minimālā sankcija, par konkrēto pārkāpumu piemērot nav iespējams.

[12] Pamatojoties uz [8] – [11] secināto, tiesa atzīst, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir ievēroti LAPK 244.panta nosacījumi, pierādījumi novērtēti, pamatojoties uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem to kopumā, Lēmumā pamatoti ir secināts, ka pieteicējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu. Līdz ar to administratīvais sods par LAPK 117.^{7}panta otrās daļas pārkāpumu pieteicējam piemērots likumīgi un pamatoti.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246. – 251., 289. – 291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

pilnībā noraidīt *J.S.* pieteikumu.

Atstāt negrozītu Jelgavas pašvaldības policijas priekšnieka 2008.gada 11.decembra lēmumu Nr.1239.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnese L.Apšeniece